

OBSAH:

Zahrádkářské rady (str. 2)

Křížovka o ceny (str. 4)

Historie města Kravař (str. 5)

Obec Třebom (str. 7)

ZRCADLO

Hlučínska

ZÁŘÍ 2005

CENA 3,- Kč

ZPRŮVA
SYMPATIZANTŮM
ČAJOVEN...

Absence prostoru, kde se otevírá pravý čajový ráj, kde se citlivě propojují vůně, chutě a zvuky a vytvářejí svébytnou atmosféru, je v Hlučíně minulostí, a to od 19. července 2005.

Majitelka čajovny paní Alena Jančíková dokázala vytvořit hezké prostředí, které jistě nadehne nejen všechny milovníky čaje. Čajovna se neomezí výhradně na podávání čaje, ale umožní také obohatit ducha účastí na akcích hudebního, literárního, výtvarného i duchovního zaměření.

První akcí tohoto druhu je výstava obrázků z tvorby holandských výtvarníků.

V každé čajovně je předkládán výsledek práce tisíců lidí na celém světě, kteří čaj pěstují, zpracovávají i dopravují směrem k těm, kteří jej touží ochutnat. Hlučínané se mohou denně od 15:00 do 22:00 nechat unášet na vlně čajové poetiky přibarvené východní tradicí.

Začíná se otevírat prostor pro první ohlasy návštěvníků. Někteří postrádají měkčí posezení, jiní mandaly na zdech. Obecná shoda nicméně panuje v tom, že prostředí je nebyvale útulné.

Je zřejmé, že čajovna má potenciál přitáhnout návštěvníky a přimět je k tomu, aby zde trávili svůj čas příjemným způsobem a formulovali zlepšovací návrhy ohledně věcí, které postrádají.

V každém případě se milovníci čaje shodnou na tom, že pečlivě a s láskou připravený čaj je vždy lahodný.

NOVINKY Z DOMOVA DŮCHODCŮ

Přibližně před rokem jste se coby pozorní čtenáři mohli poprvé blíže seznámit s děním v hlučínském Domově důchodců. A protože mezi těmito zdmi život rozhodně neustrnul a chod Domova nestagne, navštívili jsme tamní obyvatele a toužili vyzvědět, co se změnilo ku jejich prospěchu a většímu pohodlí.

Kapacita Domova se zvýšila na devadesát klientů, a to tak, že prostory, které byly původně využity ke skladovým účelům, byly přizpůsobeny útulnému obývání.

Zatímco při naší první návštěvě byla organizace chodu Domova teprve v plenkách a leccos vyžadovalo doladění, dnes s potěšením zjišťujeme, že uplatnění se dostalo rehabilitační místnosti s hydromasážní vanou a odbornou pomocí zde při léčebných procedurách zajišťuje fyzioterapeutka.

Nápadnou proměnou prošla vstupní hala, kterou nyní zdobí i voliéra s několika cvrlikajícími opeřenci. Na chodbách v jednotlivých patrech se objevila půvabná zákoutí s křesly a stolkem.

Nijak překvapivým při srovnávání v horizontu jednoho roku není fakt, že ubytovaní klienti neznají pojem zahálka a v žádném případě nijak nevyznávají jeho podstatu.

Vymalované zdi, které před rokem zářily novotou a byly poskvrněny víceméně provizorními ozdobami, se skví zarámovanými obrazy, paličkovanými výjevy a jsou ověšeny mnoha vrcholnými

mi produkty tvořivosti a fantazie. Nástěnky dokumentují, jak se o Domově důchodců v Hlučíně rozepisují regionální deníky a jak Domov prezentují sami klienti tím, jak v sobě neúnavně vykrešávají soutěživého ducha.

Z vynikajících úspěchů můžeme vyzvednout zisk titulu Miss Sympatie Senior 2004 na soutěži pořádané DD v Petřvaldě. Korunku a šerpu si odtud přivezla čtyřidevadesátiletá Jozefa Jínová, když zaujala svojí výřečností a zpěvem, oděná do hlučínského kroje.

Obdařena uměleckým duchem, zaslala do soutěže „Můj region očima seniorů“ své příspěvky v kategorii „malba“ paní Anna Vitásková. Její dovednost, věrně zobrazit dívku s koněm i „červený kostel“, ocenila porota

diplomem a přičlením nejceněnějšího umístění.

Za příklad mnohostranné dovednosti paní Vitáskové může sloužit ukázka z básně, které je autorkou.

Zastav se

Nespěchej příteli, zastav se na chvíli, není to chvat, který přivede tě k cíli. Rozhlédni se kolem, vdechmi vůni času, spěch jenom brání ti vnímat všechnu krásu.

Protože vítězit však není to nejdůležitější, sdílejí seniori mnoho rozličných aktivit „jen“ pro dobrý pocit z příjemně stráveného času. Značné úsilí například bylo věnováno přípravě na Běh Terryho Foxe, účast na jeho letošním ročníku však zhatilo nevlídné počasí. Jako vydařená se tu hodnotí návštěva Mariánské skály u města Spálova v blízkosti řeky Odry. Za účelem srovnání podmínek a navázání kontaktů a přátelských vztahů s podobně zaměřenými zařízeními v kraji, se konala návštěva DD v nedalekém Smolkově. Za zábavou však netřeba

nutně vyjždět mimo prostory Domova důchodců, dá se zažít jednak při pátečních cvičeních paměti, která si již vysloužila pevné místo v časovém harmonogramu a která zapříčinila mnoho zjevných pokroků, a také ve všech případech, ve kterých zábava přijíždí za klienty Domova důchodců. O tu se starají renomovaní umělci, žáci hlučínských základních škol, ale i psi určené pro canisterapii, jak dokládá přiložená fotografie.

ZAHRADE KDO SE STARAL, TEN MÁ

V září nejlépe poznáme, jak jsme se o zahradu starali od jara a to hlavně bohatou sklizní ovoce, zeleniny a krásou rozkvetlé okrasné části zahrady. Letošní počasí nás prověřilo, kolik péče jsme zahradě věnovali. Takové výkyvy počasí jaké byly letos nás někdy nemile zaskočily a to hlavně chorobami a škůdci na ovocných stromech a keřích. U některých odrůd angreštu řádilo ve velkém americké padlí, a proto vám připomínám znovu řádný řez a prosvětlení stromků a keřů tohoto ovoce. Také se při podzimním sázení nových stromků ptejte na odrůdy, které jsou proti tomu rezistentní, je jich už celá řada a to jak červených, tak i žlutých. Na jabloních se hodně vyskytovala strupovitost a to zase jen u těch náchylných odrůd, ale obaleč, ten se vyskytoval u všech odrůd. Kdo proti tomu zasáhl, ten má také malý opad červivého ovoce. Proti tomuto škůdci nám nepomohou ani rezistentní odrůdy, u jabloní ale musíme zasáhnout v pravou chvíli postříkem. Určitě jste provedli letní řez a tím podpořili lepší výživu pro dozrávající ovoce. Ale hlavně se k ovoci dostane více sluníčka a proto se nám lépe vybarví.

Jelikož tyto noviny vycházejí v polovině září, tak se musím zmínit také co nás čeká v první půlroční. To už nastal čas na sázení nových stromků a keřů, kterými budeme doplňovat volná místa na zahradě. Když budete kupovat nové stromky jabloní, tak pamatujte na ty důležité věci, které vám každý podzim připomínám, a to: podnože, které mají být pro nás M-9 a slabší a odrůdy hlavně rezistentní. U teplomilných druhů ovoce, jako jsou meruňky a broskve a také vinná réva, je třeba pamatovat na to, do jaké oblasti je budeme sázet a jakou máme polohu naší zahrádky. Hlavně broskve potřebují chráněnou polohu a to hlavně od severu. Další nevhodné místo je v mrazových kotlinách, kde v zimě dosahují mrazy až o pět stupňů více než ve vyvýšené části zahrady, kde je větší proudění větrů. Na tyto polohy je také závislá nektarinka, které více vyhovuje teplejší místo na zahradě. Také vinná réva musí být chráněna proti severovýchodním větrům, proto je dobře ji vysadit na chráněném místě. Kdo má možnost

révu vysadit do venkovního rohu skleníku a pustit šlahoun někde pod sklem, nebo skulinkou do skleníku má hrozny o tři týdny až jeden měsíc dříve zralé. Má to ještě jednu dobrou vlastnost, že není napadaná plísní, která přichází z venku. Pokud máme víno skleníkové, tak toto musíme vysadit přímo do prostoru ve skleníku.

V roce 2002 jsem psal, že mám odrůdu jablka z Írska, ale nevěděl jsem jaká je to odrůda a slíbil jsem, že vám sdělím až to začne plodit. Je to letní odrůda červené vyšší dobré chuti. Zdá se být náchylná na strupovitost. Ale za vyzkoušení a obohacení sortimentu se to vyplatí. Koncem září už také začínají výstavy kde máte možnost vidět odrůdy, které vám budou vyhovovat a které si můžete obstarat pro podzimní výsadbu.

V okrasné zahradě stále ještě obdivujeme kvetoucí rostliny, ale máme také povinnosti s tvarováním a s mlazováním mnoha okrasných stromků a keřů, aby nám nepřerostly prostory pro ně určeny. Je jen málo rostlin, které jsou tak zakrslé, že na ně nemusíme dlouho použít nůžky. Pokud je sami nezkažíme hnojením, aby byly po vysazení hned druhým rokem veliké. U okrasných stromků (konifér) je to nežádoucí, aby jsme tyto ještě hnojili. Týká se to jak thují, tak cyprísků a všech ostatních. U živého plotu z thují při hnojení tyto rostou rychle, ale jsou řídké a spodní část zakrňuje. Každá rostlina musí mít svůj přirozený tvar a tímto hnojením toto zkrsluje. Moje zásada je ta, že na horách a v lese to nikdo nehnojí, ale stromky vypadají tak, jak mají. Již párkrát jsem vám doporučoval u okrasných keřů Wajgelii jejich zakracování po prvním odkvětu a že vám nanovo zakvetou. Kdo jste to zkusili, tak jste určitě přišli na to, že při jejich opakovaném kvetení kvetou daleko bohatěji. Je to způsobeno tím, že když zakrátíme ten odkvetlý šlahoun za prvním dospělým listem od spodu, tak za tímto listem vyrostou dva nové šlahouny a tyto oba znovu kvetou, takže se zdvojnásobí počet květů.

Je třeba stále sledovat dění na našich zahrádkách a při dnešních možnostech sortimentu jak okrasných stromků a keřů, tak také mnoho druhů cibulnatých květin můžeme docílit toho, že nám zahrádka kvete od zimy do

zimy. Jen namátkou dvě rostliny kvetoucí v zimě, a to: nepravý jasmín (*Jasminum nudiflorum*), který kvete kolem Vánoc (záleží na počasí) má žluté květy a nevóní. Další je druh kaliny, a sice *Viburnum bodnatense* Dawn. Tento kvete v lednu, má chomáč růžových pupat, při rozkvetení jsou bílé. To je namátkou o dvou druzích. Je jich však více, ale to zase příště.

Pěstitelům kaktusů chci připomenout, že po 15. říjnu už by neměli kaktusy zalévat, aby dobře přečkaly zimu a příštím rokem kvetly. Je dobré do poslední závlaky přidat Sumition proti žravému a savému hmyzu, a to hlavně proti vlnatce nebo kořenovce. Tímto ozdravíme jak půdu, tak rostliny. Zalévat na jaře začínám až koncem března nebo také počátkem dubna, podle vývoje počasí.

Kdo bude vysazovat nové ovocné stromky, může už koncem září vykopat jámy, aby půda dobře vyvětrala a pak nám stromek lépe poroste. Hlavně dbejte na nákup dobrých odrůd a zdravých stromků. Už jsem vás informoval, že na každém koupeném stromku musí být vizitka, kde je napsána odrůda, podnož, adresa školky a jakost stromku. Kdo kupuje tyto noviny pravidelně, určitě má schované doporučené odrůdy pro náš okres, které jsem vám doporučil a sice v září 2002. Mnoho nových odrůd od této doby není, ale přeče vám ve stručnosti některé doporučím:

Jabloně letní odrůdy: HANA, JULIA, DARIA, NELA.

Podzimní odrůdy: SELENA, VANDA, DEZERT, DIADEM.

Zimní odrůdy: RUBIN, BOHEMIA, BOHEMIA GOLD, ANGOLD, JONALORD, FLORINA, GOLDSTAR, KARMINA, MELODIE, RIZISTA, RUBINOLA, ROSANA, TOPAZ, VESNA.

Hrušně letní: RADANA, ALFA, CLAPPOVA, LAURA, DIANA.

Podzimní: KONFERENCE, NITRA, BOSCOVA LAHVICE, CHARNEUSKA, VILA.

Zimní: AMFORA, DITA, BOHEMICA, JANA, NELA.

Peckoviny, Mirabelky: NANCYSKA.

Renklody: ALTHANOVA, OULISNSKA, VAZANOVA.

Erich Duxa, Borová

RYBÁŘI, POZOR!

Ryby na září

1. den - docela dobrý po poledni
2. den - průměrný zrána, průměrný po poledni
3. den - velice dobrý do 8.00 hodin
4. den - velice dobrý do 9.00 hodin
5. den - velice dobrý do 15.00 hodin
6. den - velice dobrý do 15.00 hodin
7. den - velice dobrý do 15.00 hodin
8. den - špatný den
9. den - docela dobrý od 10.00 do 15.00 hodin
10. den - průměrný od 10.00 do 16.00 hodin
11. den - je dobrý zrána, průměrný po poledni
12. den - je dobrý zrána, docela dobrý po poledni
13. den - docela dobrý po poledni
14. den - je celý průměrný
15. den - je dobrý zrána, průměrný po poledni
16. den - velice dobrý od 16.00 do setmění
17. den - je celý docela dobrý
18. den - dobrý pouze po poledni
19. den - je dobrý zrána, průměrný po poledni
20. den - špatný den
21. den - docela dobrý od rána do šera
22. den - dobrý zrána, průměrný po poledni
23. den - dobrý zrána, průměrný po poledni
24. den - dobrý od rána do 14.00 hodin
25. den - dobrý do 13.00 hodin
26. den - dobrý zrána, průměrný po poledni
27. den - dobrý do 15.00 hodin
28. den - je dobrý zrána, průměrný po poledni
29. den - docela dobrý od rána do šera
30. den - dobrý pouze po poledni

Petrův zdar

Nový Peugeot 307 Velkolepý vůz

www.peugeot.cz

Více informací: ☎ 800 555 747

Vaše požadavky si zaslouží více prostoru! Nový Peugeot 307 vás doslova okouzlí svým velkolepým a ve své třídě bezkonkurenčním vnitřním prostorem. O pocit bezpečí se postará bohatá bezpečnostní výbava, která obsahuje 6 airbagů, ABS a ESP s rozdělovačem brzdného účinku. Příjemný komfort vám zprostředkuje klimatizace, rádio s CD přehrávačem a další výbava.

S novým motorem 1.6 HDi 90 k, který vyniká ve vyváženém poměru mezi spotřebou a výkonem, ujedete na jednu nádrž nečekaně mnoho kilometrů. Jednou větou – budete se cítit opravdu velkolepě!

PEUGEOT DOPORUČUJE TOTAL

PEUGEOT. JÍZDA VAŠEHO ŽIVOTA.

307

Spotřeba paliva a emise CO₂ pro model Peugeot 307 1.6 HDi 90 k: město (l/100 km)/CO₂ (g/km): 6,1/164, mimo město (l/100 km)/CO₂ (g/km): 4,9/129, kombinovaná (l/100 km)/CO₂ (g/km): 4,3/114.

AUTO HRUŠKA s.r.o.

Budovatelská 8, 747 14 Ludgeřovice, Tel.: 595 052 565, 595 053 906

Krnovská 163, 747 07 Opava-Jaktař, Tel.: 553 609 986, 553 609 980

CO JE V MOCI MYSLIVCŮ

Spekulace o tom, proč bývala myslivcům přisuzována čarovná moc, se jeví, jako u příslušníků mnoha jiných skupin, na první pohled jako neopodstatněné. Protože je jejich činnost často zahalena rouškou šera, vzbudilo to v lidech neblahé představy o spojeních s tajemnými silami.

Ač máme představu, za jakým účelem myslivci do lesů chodívají, v dobách minulých se věřilo, že se tam pilně věnují sběru čarovných bylin nebo dokonce tomu, že lesní zvěř je ochotná, poslouchat je na slovo.

Toto předurčovalo myslivce k nepopíratelnému spojení s ďáblem a časem se lidská podoba vyslance pekel ztělesnila právě v podobě myslivce.

Kdykoliv přišel do myslivce učení nový adept, hleděl si mistr toho, aby první zvíře, které střílí, bylo čtvernohý. To značilo, že dlouho zůstane v myslivceřských řadách. Pokud trefil ptáka, čekal ho brzký odchod.

Vždy, když se myslivce

chystal vyrazit na lov, nesměl mu nikdo popřát zdaru, neboť by se mohlo stát, že právě pro ono přání byl se lov zcela jistě nevydařil.

Stane-li se, že myslivce nemá dobrou mušku, pak se nenechte mýlit tím, že by snad mohla být na vině výlučně jeho neschopnost. Spočívá to možná právě v tom, že opomněl před lovem vymýt svou ručnici směsí, kterou tvoří trocha vody ze tří studnic, dobrý kyselý ocet a jeřabinové listy. Stěžuje-li si myslivce na fatální nedostatek myslivceřského štěstí, není jednodušší způsobu, než mu poskytnout cennou radu. Tou je bezesporu doporučení zastřelit v den svatého Filipa domácí zvíře a jeho krev vytřít ručnici, následně pak pro dokonání obřadu pomazat octem nábojnici a sobě nos.

Zdá se vám těch rituálů příliš? Co by člověk nevyzkoušel pro vidinu budoucího úspěchu?

Poslední slovo k pytlákům, kteří se mezi námi bezpochyby

dovedně skrývají. Pakliže vás napadne vystřelit na myslivce, pak tu myšlenku okamžitě zaplašte, neboť nejenže tím pácháte přečin proti trestnímu řádu, ale zároveň vězte, že kulka by se od myslivce odrazila a bezchybně zasáhla střelce.

A nenechte se zmást tím, že v dobách dnešních zbraní se oné domněnce o odrazu věří obtížně.

Kouzla a pověry obestírající myslivce by na vás mohly spáchat krutou mstu.

Nová knížka
Jany Schlossarkové
s názvem
„Po hrbolatym chodniku“
je v prodeji v Infocentru
na hlučínském zámku
a v prodejnách,
kde jsou k dostání
předchozí knížky autorky.

V HLUČÍNĚ SE OPĚT PLASKALY KOLÁČE

Ve vile Odborného učiliště v Hlučíně na Hrnčířské ulici proběhl již 5. ročník kurzů pečení hlučínských koláčů pod vedením Lídy Ličkové a Jany Schlossarkové.

Tentokrát se sjely ženy ve věku od 7–70 let ze širokého okolí od Krnova přes Opavu, Hlučínsko až po Ostravu. Bohužel se na některé opět nedostalo. Pro zpestření se nakonec ještě pekly špekové housky. Koláče se povedly, nenašel se ani jeden, který by nelahodil oku.

Při kávě a ochutnávání svých výtvorů a taky zmíněných housek, jim jako vždy předčítala Jana Schlossarková ze svých knížek, tentokrát i z té nejnovější „Po hrbolatym chodniku“.

S výslužkou, a dle vyjádření frekventantek kurzů i s dobrou náladou ze zdařilého odpoledne, odcházely domů. Nadarmo se neříká, než dva perfektně napsané recepty, tak raději jednou vidět.

HISTORIE MĚSTA – „KRAVAŘŠTÍ VE VÍRU STALETÍ“

Pokračování z minulého čísla

Z Mazovska v severovýchodním Polsku byli na Opavsku v 18. století usazeni i potomci starého rodu Rudzinských. Starý pan Rudzinský, majitel Dvořiska, když byla 24. 11. 1815 konečně potvrzena smlouva o prodeji panské půdy oběma obcím, mezitím koupil i kravařské panství a už bydlel na zámku. Nový majitel poddaným zmírnil nebo dokonce zrušil některé povinnosti a poplatky.

Jak bylo dohodnuto v uzavřené smlouvě, došlo 13. 11. 1816 a 18. 2. 1817 na rozdělení koupené panské půdy. Kravařím připadlo 605 čtvrtin půdy a Koutům 479 čtvrtin půdy. Po provedení územní reorganizace byly téhož roku 1817 obě obce z okresu Hlubčice vyčleněny a správně připadly pod okres Ratiboř. Zavázaly se, že dlužnou částku, která majitelé vznikla, uhradí a společně se rozhodly ručit i za dluh, kterým byly zatíženy jejich vlastní pozemky. Když po hospodářském radovi v roce 1820 převzal řízení panství jeho stejnojmenný syn Gabriel, dostávali se obyvatelé Kravař a Koutů postupně do značných nesnází. Zemědělské krizi první polovi-

ny 20. let 19. století nedokázali dostatečně čelit. Nebyli schopni utáhnout břemeno zadlužení. Mladý majitel panství, který se ve svých 33 letech v roce 1823 v Opavě oženil s Annou z Hillebrandu, po uplynutí tří let stávající situaci řešil uvalením subkastace, t. j. nucené dražby. Obcemi v roce 1792 zakoupené pozemky, jak bylo projednáno, v roce 1826 vysoudil za pouhých 22 000 tolarů. Chamtivý majitel panství bez skrupulí kráčel za naskytnuvší se příležitostí v podobě možnosti znovunabytí půdy. Snadno si vydedukoval, že lidé nemají peníze, a toho využil.

Ti, kdo svůj majetek chtěli vykoupit, museli pořádně připlatit. Lstivý Rudzinský důvěřivě zadlužené sedláky lehce oklamal slibem o odkoupení půdy, kterou jim bude zpátky prodávat za tožnou cenu. Tak za směšně nízké ceny v Kravařích odkoupil 18 a půl větších selských statků a na 70 menších usedlostí zahradníků a chalupníků. Proradný držitel panství daný slib nesplnil a později jim nevhodně prodal pouze jejich dvory, kdežto půdu připojil k panství. Obci a 15 sedlákům zůstalo 1 279 jiter (juterek,

morgu), tj. 320 ha, panství se rozrostlo na 3 436 jiter pole, tj. 859 ha půdy. Tím v Kravařích zdecimoval selský stav, přitom náklady obce i nadále zůstaly na dvou třetinách. Rudzinský téhož roku Františku, rytíři z Badenfeldu, držiteli Štítiny, prodal za 5 500 tolarů Dvořisko včetně jeho usedlosti.

Už v mezidobí let 1789 - 1819 musel otec Rudzinského odrážet soudní žaloby svobodných pánů Řeplinských z Berečka a rytířů z Badenfeldu o tehdejší Oppahof. Stejným způsobem chtěl Rudzinský vyvrát i na Koutské. V jeho nekalém počínání se mu stal nepřekonatelnou překážkou vzdělaný kněz Augustin Kaluža, který se 28. srpna 1776 v rodině místního obchodníka s dobytčím narodil. Po studiích působil jako vychovatel dětí hraběte Sedenitzého, poté vyučoval jako profesor přírodopisu na katolickém gymnáziu ve Vratislavi. V roce 1818 se vzdal pedagogické činnosti a stal se farářem v Násile. Dobře informován se včas dostavil k dražbě, aby vykoupil ohrožený rodný majetek a místním pomohl se získáním úvěrů. Při jednáních s Rudzinským vystupoval kategoricky

a podařilo se mu zabránit likvidaci selského stavu v Koutech.

Majitel panství nyní již vlastnil téměř třikrát více půdy než obec. K redukci nákladů nedošlo, zůstávaly v nepoměru. Majitel panství byl nadále povinen přispět 1/3 k obecním nákladům (školy, fary, kostely, úřad...) a obec 2/3. Dovoz topiva pro školu byl zajištěn v poměru 18:15 povozům. Nucená dražba skončila roku 1829 a obyvatelé obcí se domnívali, že bude nastolen a zavládne klid, jenže se zmýlili.

Už příští rok Rudzinský podal proti oběma obcím žalobu, v níž požadoval úhradu za zámeckého ponocného. I když mu ji kravařsko-koutský soudní úřad uznal a byla potvrzena u prvního senátu vrchního zemského soudu Hornoslezského v Ratiboři. Druhý senát uvedeného soudu vydržovací povinnost ponocného majiteli navždy zrušil. V další žalobě, kterou podal v roce 1833, požadoval s odvoláním na smlouvu uzavřenou mezi 22. — 27. květnem 1812, aby mu obec zaplatily 235 tol. 5 grošů za „jízdné“ soudce Bernharda z Hlubčic.

Pokračování příště

ZAJÍMAVOSTI Z DALŠÍCH OBCÍ HLUČÍNSKA

Vřesina

Obklopená remízky, chlumpy a lesy leží v údolí mezi Darkovičkami a Piští obec Vřesina. Počtem obyvatel patří mezi středně velké obce. Více než polovinu celkové výměry obecního katastru tvoří lesní plochy, mezi nimiž je i přírodní rezervace Dařanec.

Velkou zajímavostí obce je výskyt značného množství bludných balvanů ze skandinávské žuly. Naleznete je přímo ve Vřesině, ve dvoře Karlovec a v okolí Hati. Největší z místních bludných balvanů jsou právě vřesinské. U staré hlučinské cesty leží jeden z nich, má rozměry 140x70x50 cm. U místního kostela leží jeden z balvanů v zemi a možná je podobných balvanů ztracených v zemi v okolí více. Nejstarší osídlení tohoto místa se usazovali v kotlině potoku Bečva, který pramení v horní části katastru obce zvané Vodní důl. Místní Bečva odtéká východním směrem až na území dnešního Polska, kde se posílá několika místními přítoky vlévá do Odry. Pramen „Slezské Bečvy“ je často navštěvován jako zdroj čerstvé pramenité vody.

V části katastru obce Vřesina se nachází Dařanec, přírodní rezervace o rozloze 32,94 ha. Tato rezervace byla vyhlášena v roce 1969. Leží severně od obce, její západní okraj kopíruje silnici mezi Vřesinou a Piští, severním okrajem prochází cyklistická stezka. Porosty v rezervaci reprezentují typické lesní porosty Opavské pahorkatiny se zachovalou dřevinnou i bylinnou skladbou. V lesích rezervace se nacházejí hluboké rokle. Jeden z nejstarších dubů rezervace se nazývá Mechtildin. Dostal toto jméno na počátku minulého století, protože pod ním velmi ráda odpočívala známá německy píšící spisovatelka kněžna Mechtilda Lichnovská, která žila se svou rodinou na zámku v Chuchelně.

Třebom

Třebom je nejseverněji položenou obcí Hlučína. Leží v převážně odlesněné krajině využitě pro zemědělství, uprostřed lánů polí. V roce 1914 žilo v obci 1000 obyvatel a stály zde 172 domy. V roce 2005 žijí v obci 203 obyvatel a stojí zde 58 domů a 6 chalup. Co se dělo s touto obcí ve 20. století, že došlo k tak velkému poklesu obyvatel? Kam zmizely obchody se smíšeným zbožím, pekaři, dva hostince s tanečními sály, kováři s podkováři, zámečnictví, kolářství, vodní a větrný mlýn, krejčovství, zahrádnictví, obuvnictví, holičství? Kde jsou všichni bohatí sedláci, kterým jejich bohatství dala místní

úrodná půda?

Odpověď dává spletitá a dramatická historie této malé odlehle obce.

Od raného středověku měla Třebom společnou historii se sousedními Hradčankami, které dnes leží v Polsku. Třebom byla podřízena Hradčankám, kde bylo sídlo panstva, třebomští obyvatelé chodili pracovat na hradčanské panství. Třebom tak měla vždy přirozený spád spíše na sever, ne na dnešní Hlučínsko.

Přelomem byl rok 1920, kdy obec byla versailleskou smlouvou spolu s dalšími obcemi dnešního Hlučína připojena k Československu. Po staletí vytvářené vazby byly přerušeny. Největší ranou pak byl rok 1945, kdy z obce bylo odsunuto téměř všechno obyvatelstvo, protože Třebom byla jako jediná obec tehdejšího Hlučína čistě německá. V obci po odsunu zůstalo jen několik původních obyvatel. Následovalo dosídlování, na kterém se podíleli volynští Češi a dosídlenci z vnitrozemí Čech i Slovenska.

Volynští Češi při zakládání JZD začali opouštět sídla a statky, které dostali v rámci osídlování pohraničí. Příčinou byla pravděpodobně zkušenost s kolchozy ze Sovětského svazu a strach z podobných zkušeností na území Československa. Volynští Češi viděli větší jistotu v práci v průmyslu ve vnitrozemí. Třebom se začala vyliďňovat. Stále více stavení zůstávalo neobydlených a chátralo. Postupně se tyto objekty prodávaly stavebníkům z okolních vesnic, kde z materiálu z třebomských statků vyrůstaly nové domky.

V Třebomi zůstávaly sutiny, protože stavebníci odvezli vše, co potřebovali, a zbytek nechali na místě. Nebyl nikdo, kdo by dohlížel na upravení pozemku. Třebom tak ještě třicet let po válce vypadala jako po vybombardování. 20. století přineslo obci Třebom události, které obec téměř zničily. Doufáme, že 21. století obci přinese znovu obnovu a rozvoj.

Služovice a Vrbka

Budoucím...

Kronika jsem a v mých řádcích záznam dějů zdejší obce.

Kronikáře oči bdělé střeží život obce den ze dne by Vám budoucím zachován obraz dnů zaslých...

Chyb našich se varujte, dobro námi počaté rozmnožte pro lepší dny příští.

(Bitomský Alfons, kronikář obce Služovice)

Služovice jsou malá obec s převážně odlesněným zemědělským obhospodařovaným okolím v západní

části Hlučína, na silnici spojující Opavu s polskou Ratiboří. V jižní části katastru leží menší lesní komplex Velký a Malý borek.

V roce 1979 byly Služovice sloučeny s Vrbkou. V obci stále stojí budova školy z roku 1867, je zde obecní úřad, mateřská a základní škola, kulturní dům, hasičská zbrojnice, nákupní středisko, fotbalové hřiště s restaurací.

V obci se původně nacházel dřevěný kostel, ten v roce 1729 vyhořel. Místo něj byla postavena dřevěná, později zděná kaple. Během 2. světové války byla kaple zcela zničena bombardováním. Roku 1954 byla postavena novodobá kaple sv. Jana Nepomuckého. Koncem minulého století byla však tato kaple ve velmi špatném technickém stavu, proto se věřící obce Služovice a místní části Vrbka rozhodli k výstavbě kaple nové.

Nová kaple byla dokončena v roce 1997. Budova je moderní a její vzhled upoutává pozornost. Je navržena na půdorysu rovnostranného trojúhelníka, takže stavba má jednoduchý, ale zvláštní tvar. Pro zahájení stavby byl připraven základní stavební kámen, který posvětil papež Jan Pavel II. při své návštěvě Olomouce v roce 1995. Nápadné jsou velké vitráže, které prosvětlují stavbu a dodávají jí duchovní ráz. V obci Vrbka stojí malá kaple postavená z červených cihel v novogotickém slohu roku 1909. Tato kaple zapadá do komplexu staveb, které na Hlučínku vznikaly na počátku 20. století ve stylu typickém pro severoněmecký novogotický sloh.

Bohuslavice

„Práce je vodítkem života, cílem vědění a cenou štěstí.

Jen ten člověk zasluhuje vážnost, který plně zastává své místo...“

(z obecní kroniky)

Málokterá slova dokáží vystihnout charakter života lidí na Hlučínku. Starý kronikář z Bohuslavic vybral ta, která o lidech na Hlučínku říkají všechno. Vždyť co by tento kraj byl bez práce a bez těch, kteří vědí, kde je jejich místo? Pustinou, zemí bez života. Do pustiny má ale Hlučínsko, stejně jako Bohuslavice, hodně daleko.

Bohuslavice se svou dominantou, barokním kostelem Nejsvětější Trojice, leží v malebném okolí.

Původní krajinu kolem Bolatic tvořily hluboké lesy. Dnes obec obklopují především pole, do jejího katastru však spadají i rozsáhlejší lesní komplexy a soustava rybníků na potoce Opusta. Východně od obce na

okraji lesa Bor je rozsáhlá pískovna, která zasahuje až k Vřesině a Zavadě. Je v ní hnízdiště chráněné břehule říční a jezírko s obojživelníky.

V okolí obce vyvěrá množství pramenů. Vyvěráni spodních vod lze pozorovat i na rybníku pod kostelem.

V minulosti byl pramen pod kostelem využit jako sběrna a chladírna mléka („kilovňa“ od německého kühlen=chládit). Rybníční soustava v Bohuslavicích je významnou ornitologickou lokalitou. Mezi rybníky Chobot a Bobrov rostou dva mohutné letité duby. Jedním z největších stromů na Hlučínku je zdaleka viditelný Struhaltův dub na okraji lesa severně od obce. Kdysi kolem něj vedla kupecká stezka. Bohuslavice jsou místem velmi starého osídlení. Dokládá to nález pěstního klínu srdčitého tvaru z období staršího paleolitu. Jedná se o jeden z nejstarších důkazů osídlení Moravskoslezského kraje. Písemné zprávy o osídlení tohoto místa jsou však daleko mladší.

Velké Hoštice

Přibližně 4 kilometry východně od Opavy v nevelké vzdálenosti od levého břehu řeky leží Velké Hoštice. Obec Velké Hoštice má dlouhou prehistorii. Území dnešních Velkých Hoštic je místem, které bylo osídleno již v šestém tisíciletí př.n.l. Prehistorie Velkých Hoštic je bohatá. Sídli zde lidé kultur s lineární vypíchanou, moravskou malovanou a kanelovanou keramikou, lidé lužické a slezské kultury. Ve Velkých Hošticích byla prokázána přítomnost historických Keltů, nacházelo se zde sídliště z doby římské a z doby stěhování národů. Archeologické nálezy dokládají existenci slovanské osady v 11. století. Od té doby je území obce nepřetržitě osídleno.

Ve druhé polovině 18. století hrabě Ignác Dominik Chorinský nechal ve Velkých Hošticích vystavět zámek v pozdně barokním slohu. Zámek se stal významným střediskem kulturního a společenského života. Konala se zde divadelní představení, hudební akademie a taneční reduty, při nichž hrála zdejší stálá zámecká kapela, kterou vedl skladatel Josef Puschman. Častým hostem tady byl nejslavnější Mozartův současník Karl Dittersdorf. Kolem poloviny 19. století byl zámek přestavěn do dnešní klasicistní podoby. V současné době je vlastníkem zámku obec. Prostory jsou využívány komerčně i k obecním účelům, je zde archeologická expozice a výstava z novějších dějin obce.

Pokračování na straně 7

ZAJÍMAVOSTI Z DALŠÍCH OBCÍ HLUČÍNSKA

Pokračování ze strany 6

Na místě původní kaple z roku 1288 byl v roce 1773 vystavěn kostel v barokním slohu. Na stavbě se podílel ostravský stavitel Jakub Pánek, interiér kostela je bohatě vyzdoben freskami malíře Sebastiniho. Kostel je největším a nejvýznamnějším barokním kostelem na Hlučínsku. Spolu se zámek byl založen i zámecký park. Není příliš velký, má rozlohu necelých tří hektarů. Park volně přechází do nivy řeky Opavy. Nápadná je čtyřřadá lipová alej, která tvoří hlavní osu zadní části parku. V současné době je park velmi dobře udržován.

Kravaře

Kravaře, jedno z nejvýznamnějších sídel Hlučínska, obdržely statut města teprve nedávno, v roce 1960. Tehdy došlo ke sloučení do té doby samostatných obcí Kravař, Koutů a Dvořiska. Po vyloučení nových názvů jako třeba Žedníkov nebo Bezručů zůstal sloučeným obcím název Kravaře a byl jim rozhodnutím tehdejšího Severomoravského krajského národního výboru v Ostravě udělen statut města. Historie tohoto místa má však daleko hlubší kořeny. Zde je několik místních zajímavostí:

Zámek. Existenci kravařského panského sídla dokládá listina z roku 1377, která se zmiňuje o tvrzi stojící v místech dnešního zámku. Podrobnější zprávy o vzhledu a rozsahu tvrže se nedochovaly. Tvrz existovala až do 17. století. Prvotní výstavba zámku je datována léty 1649-1662.

Od tohoto roku je již existence zámku doložena, protože tehdy Jakub Eichendorff uzavřel smlouvy na zhotovení oltáře a soch pro oltář zámecké kaple. V letech 1721-1728 byl zámek přestavěn v barokním slohu. V roce 1937 zámek vyhořel. K nové rekonstrukci došlo až v roce 1952, dokončena byla v roce 1970. Tehdy bylo v zámku postupně zřízeno Muzeum Ostravské operace, společenské místnosti, obřadní síň a zámecká restaurace. Po roce 1989 na zámku vznikalo kulturní centrum, muzeum zaměřené na okolí Kravař a na historii zámku, informační centrum.

Zámecký park. Park v anglickém stylu byl založen na počátku 18. století. Ve 20. století nebyl vždy udržován. Během 2. světové války park zarostl, wehrmacht zde vybudoval dřevěné hospodářské budovy, které byly ještě v 50. letech využívány školskými zařízeními (kravíny, ovčín, drůbežárny, mléčnice). Velké škody způsobil přechod fronty. Po válce se v prostorách zámeckého parku pásly ovce. V roce 1962 byl v parku ustanoven zahradník, posléze z parku byly vytlačeny všechny aktivity a od roku 1965 probíhala na základě projektu rekonstrukce parku.

Věž u farního kostela sv. Bartoloměje. Zděná, omítnutá, čtverhranná pětipatrová věž stojící u jižního průčelí novogotického cihlového kostela sv. Bartoloměje. Poslední fragment původní renesanční stavby z konce 16. století.

Kostel sv. Bartoloměje. Monumentální cihlová stavba. Kostel je jednolodní, dělený dvěma řadami svazkových sloupů, klenba je křížová. Veškerá okna jsou ukončena lomeným obloukem, zvenčí jsou použity motivy obloučků a trojlístků. Kostel byl postaven v letech 1894-1896 Josefem Seyfriedem, stavitелеm z Kravař.

Fara v Kravařích. Třípodlažní budova obdélného půdorysu přestavěná v letech 1907-1909 v novogotickém slohu stavitелеm Josefem Seyfriedem.

Budova městského úřadu (klášter sester Božího srdce). Novogotická cihlová stavba, trojkřídlá a trojpodlažní, s rohovou věží, dvěma postranními vchody, s nikou s baldachýnem pro plastiku. V patře budovy je dominantou velké okno složené ze tří obloučků, nad ním je kruhové okno.

Soubor cihlových staveb dotváří i několik menších civilních staveb jako např. budova pošty, domy obchodníků i rodinné domky.

Památný strom lípa malolistá (u fary kostela sv. Bartoloměje).

Bludné balvany (před mysliveckou chatou severně od Kravař u silnice do statku Nový dvůr).

Odkryv v Kravařích. Toto chráněné území bylo vyhlášeno v roce 1966 na ploše 1,64 ha. Jedná se o příčný profil ledovcovými usazeninami z období sálského zalednění. Na lokalitu je dobrý

přístup cyklistickou stezkou mezi Kravařemi a Bílou Brýzou. Lokalita byla nedávno upravena a je opatřena informační tabulí.

Kouty

Dnešní součástí Kravař jsou i Kouty, do roku 1960 samostatná obec, i když historickými osudy v mnohém s Kravařemi příbuzná. Prehistorie katastru této obce je velmi bohatá. Archeologické nálezy dokládají prehistorické osídlení místa. Název obce patří lexikálně k nejstaršímu českému místnímu názvosloví.

V katastru obce Kouty se nachází část největší přírodní rezervace na Hlučínsku - Koutské a Zábřežské louky. Obdobná lužní společenstva obývaná řadou vzácných druhů rostlin a živočichů se v údolí Opavy až na výjimky nezachovala. Reliéf je plochý, pouze místy se sníženinami kanálů a zazemněných říčních ramen. Fenomémem Koutských a Zábřežských luk je systém zásobení vodou v severní části nivy. Srážky prosakují do podloží tvořeného snadno propustnými šterkovými sedimenty ledovcového původu. Poté, zachyceny na vrstvě málo propustných třetihorních hlín, stékají k úpatí svahu, kde vyvěrají v podobě série pramenů a způsobují podmáčení olšin a slatinových luk.

Přstě:

*Kobeřice, Hošťálkovice, Lhotka, Hněvošice, Chlebičov
Eva Tordá*

OBECNÍ ÚŘAD TŘEBOM

Co je v Třebomi nového nám přiblížila paní starostka.

Máme opravenou komunikaci a autobusovou zastávku. I když je to v porovnání s okolními obcemi málo, rozpočet nám neumožňuje rozvíjet další aktivity.

Co se Vám ještě povedlo?

V současné době opravujeme chodníky za pomoci jednoho šikovného zedníka, které jsme museli položit v souvislosti s opravou komunikace. Dodavatelsky si to dovolit nemůžeme.

Paní starostko, kolik činí celkový rozpočet obce a kolik jste vyčlenili na údržbu obce?

Celkový rozpočet je ve výši 2,5 mil. korun a z toho na údržbu cca 200 tis. korun. Na údržbu budovy OÚ 150 tis. Kč a 50 tis. Kč na opravu chodníků.

Co máte ještě v plánu?

Na podzim budeme dosazovat obecní les, který jsme byli nuceni vykácet kvůli kůrovci. Rovněž

máme dohodu s místním hasičským sborem, který provede oplocení vodárny. Jedním z problémů naší obce je, že zde nemáme hřiště. Myslím, že jednou z priorit obce bude v nejbližších letech vybudování hřiště. Rádi bychom pro naši obec a pro naše občany provedli více, ale bohužel nejde to, neboť nás zatěžují dluhy z pořízení vodovodu. V závěru roku budeme zpracovávat investiční plán pro příští rok.

Jak je to s počtem obyvatel ve vaší obci?

V současné době má naše obec 205 trvale žijících občanů. O prázdninách zde pobývá asi 260 lidí, jelikož sem přijíždějí chalupáři z Ostravska, kteří si zde koupili nemovitosti a velmi pěkně je opravili. Nyní je využívají k rekreaci.

Co je v Třebomi tak zajímavého, že si zde pořídili chalupu?

Lokalita obce Třebom je pro

ně atraktivní hlavně pro klid a čistotu ovzduší, které neznečišťují žádné továrny.

Obec Třebom se stává zajímavou také pro cykloturisty. Máme zde dva přechody MPS (malého pohraničního styku) a mezinárodní cyklostezku vedoucí do polských Grodczanek.

Obec vešla ve známost také zajímavým meteorologickým jevem v měsíci červnu, kdy se zde prohnalo tornádo. I přes značné materiální škody jsme rádi, že nezpůsobilo občanům žádná zranění.

*Děkuji za rozhovor
Luk*

AKCE OPRAV ŠICÍCH STROJŮ

i v bytech zájemců
Přijedu i do vaší obce.
Jak vyjde tento inzerát.

Volejte mezi 19,45 – 21,00 hodin.

Opravím podle dohody.

Benzín při této akci neúčtuje.

Volejte na tel.: 553 628 936

Váš mechanik šicích strojů M. Miller

NA NÁVŠTĚVĚ V LINUM

Paní starostka německé družební vesnice Linum Wilma Nickel pozvala na začátek srpna do Linum zástupce mládeže družebních vesnic Nagykovasci, Bolatic, Dolány a Rudy. V pondělí 1. srpna 2005 v podvečer se v Německu setkala více jak dvacet pět mladých lidí ve věku 16 - 24 let z Rud, Bolatic, Linum a Nagykovasci (škoda, že z Dolán nepřišel nikdo). Mladí lidé měli pak celý týden na to, aby se vzájemně seznámili, zdokonalovali se v němčině i angličtině, poznávali okolí a přírodu Linum a navštívili řadu zajímavých míst v blízkých městech Neuruppin a Berlín.

Během týdenního setkání si někteří připravili i kulturní vystoupení na blížící se Storchfest (6. 8. - 7. 8.), kterého se zúčastnili také představitelé družebních vesnic z Rud (pan Manfred Wrona) a z Bolatic (starosta obce Mgr. Herbert Pavera a Mgr. Josef Labuda). Představitelé družebních vesnic se setkali s mladými lidmi, zúčastnili se slavnostního průvodu a vystoupili také v programu Storchfestu se svými zdraviciemi. Především se však zástupci přítomných obcí shodli, že je výborné, že přátelské kontakty přešly z oficiálních kontaktů také na mládež, která by mohla být v budoucnu nositelem dalšího rozvoje mezinárodní spolupráce. V roce 2006 by se mělo setkání mládeže družebních vesnic uskutečnit v Rudách, v roce 2007 v Bolaticích.

Velké poděkování za uskutečnění setkání mladých občanů patří paní starostce Wilmě Nickel. Ta původně připravila větší projekt, který počítal s dotací EU. Po neobdržení dotace EU se paní W. Nickel podařilo přesvědčit kolegy v regionálním městě Fehrbellin, kteří přispěli několika tisíci eur na setkání mladých lidí, i kdyby poněkud ve skromnější formě.

Podle ohlasů mladých účastníků setkání se však týden v Linum mimořádně vydařil.

Vydavatel:

- Reklamní studio iMM
 - Kontaktní adresa, inzerce: Střední 38, 748 01 Hlučín-Bobrovniky Tel./fax: 595 059 107, 604 123 573 e-mail: imm@osu.cz
 - Registrováno pod číslem MK ČR E 12501
 - Šéfredaktor: Marie Jurčková
 - Zástupce: Ludomír Kusyn
- Vychází v druhém týdnu v měsíci

SMĚREM K JÁDRU ZÁŘIJOVÝCH PRANOSTIK

Protože léto k nám přichází již pouze s dovětkem „babí“, začíná už postrádat atributy, které si s létem obvykle spojujeme. Asociace, které v nás léto vyvolává, blednou a mění barvy jako podzimní listy, aby se vybarvily znovu za příštím jarem. Konec babího léta lze poměrně jednoznačně ohraničit, a to pranostikou: „divoké husy na odletu – konec i babímu létu“.

Léto už ze sebe vydalo vše, co mělo pro letošek v zásobě. Provozovatelé rekreačních středisek, existenčně závislých na horkém počasí a davech návštěvníků lačných rozličných služeb, sčítají zisky a chytají se za hlavy nad ztrátami, které byly beztak vyšší, než býti mohly. Rodiče potají vydechují úlevou a rozverně školáky pomalu a nenápadně svedou zpět na cestu k zodpovědnosti za vykonání uložených úkolů.

Zářijové pranostiky mohou napovědět mnohé o tom, jaké nebe se bude klenout nad hlavami školákům a studentům, až se vydají zasednout znovu do lavic. Mohou bláhově

doufat, že září přece jen dosmaží to, co srpen nedovařil, ale s největší pravděpodobností se bude dít pravý opak. Lze se dočíst v dostupných pramenech, že „začátek tohoto měsíce přináší lidem i hovadu zlé páry a mlhy.“ Každý nechť si libovolně dosadí obrázek oněch zlých par a mlh a naplní je subjektivním obsahem.

Vinaři doufají v teplé září, protože jim věští, že se bude dařit vínu („zářijový déšť polím potrava, zářijové spršky pro víno otrava“), stejné pohnutky vedou také pěstitele ovoce. Dostávají se tak ovšem do možného konfliktu s rolníky, kteří zářijové srážky vítají, neboť „po hojných deštích v září osení zimní se podaří“. Tedy různé zájmové skupiny se angažují za vyprošení adekvátního počasí. Všichni, kteří mají léta nad hlavu a vidí se již na zasneženém svahu, si toužebně přejí, aby v září hojně bouřilo a hřmělo, protože to je jeden ze základních předpokladů, aby byl „v zimě zavát každý strom“. Podle některých znalců značí bouřky v září mnoho sněhu až do jara.

Na druhou stranu se najdou tací, kteří soudí, že „jaké počasí v září, tak se i březnu vydaří“. Tedy, věřte tomu, co je pro vás přínosnější a méně vás rozladí. Krajně znepokojivé je pro mnoho lidí zdrazování, a to čokoliv. Není sice únosnější, víme-li z kterého směru přijde, může nás to ale na mnohé připravit, proto vezme, že „Na povýšení svatého Kříže (14. září), odkud fouká vítr, odtud přijde drahota.“ Co dalšího a nečekáného k nám letošní podzim zavane mimo to, co napoví pranostiky, můžeme obtížně předpovědět, tedy vyjádříme pouze naději, že to budou jen události navýsost příjemné.

**„Nabízím výuku
německého jazyka
pro začátečníky i pokročilé,
možno i o víkendech,
čas dohodou
a překlady z němčiny
do češtiny.“**
Tel.: 732 253 631

PUTOVÁNÍ KRAJEM MATICE SLEZSKÉ

Hrabyně

Obec Hrabyně patří k nejstarším slezským obcím. Leží na jednom z posledních výběžků hornatého svahu Nížkého Jeseníku s nadmořskou výškou 389 m. Kolem dokola se prostírají hluboké smíšené lesy s romantickými výhledy do krajiny.

Vznik obce Hrabyně není přesně znám, ovšem první písemný záznam o Hrabyni pocházející z roku 1377 vypovídá o tom, že panství hrabyňské držel Jindřich z Bítova společně se svými bratry. Tehdy k tomuto panství náležely vsi Čavisov, Dobroslavice, Smolkov a dvůr ve Velké Polomi. První písemný záznam o Hrabyni souvisí s ukončením dědických sporů o Opavsko po knížeti Mikuláši II. V roce 1565 vlastnil hrabyňské panství významný rod Tvorkovských z Kravař. Po třicetileté válce přecházel majetek hrabyňský z majitele na majitele až se vlastnických práv ujal roku 1687 beze sporu nejvýznamnější rod v dějinách Hrabyně a sice Mitrovští z Nemysle. Tito se zasloužili o značný rozvoj Hrabyně, dali vystavět roku 1721 kamenný kostel, velký rozmach pro Hrabyn přineslo povýšení Hrabyně na městy s právem šesti výročních trhů v roce 1780 a výstavba říšské silnice spojující

Opavu a Ostravu. Z panského dvora byla také založena roku 1780 osada po hraběti Josefu Mitrovském nazvaná Josefovice. V letech 1832 -1939 byla obec vlastněna Řádem německých rytířů. V obci je Památník 2. světové války, který byl otevřen v roce 1980 na paměť osvobozovacích bojů v Ostravské operaci. Ostravská operace 4. ukrajinského frontu Rudé armády pod velením generála Jeremenka a za účasti československých vojáků se stala největší vojenskou operací 2. světové války na území Československa. Specifickou částí obce je Rehabilitační centrum, které tvoří Ústav sociální péče pro tělesně postižené občany s komplexními sociálními a ošetrovatelskými službami, Rehabilitační ústav se specializovanou rehabilitační léčebnou péčí po úrazech a operacích pohybového a nervového ústrojí, Charitní centrum sv. Kláry a bezbariérové domy s pečovatelskou službou.

Nové Sedlice

První písemná zmínka o obci pochází z roku 1377, kdy při dělení Opavska připadla spolu s tvrzí Štítinou, vsí Mokré Lazce a dílem Suchých Lazců jako zboží Hynka ze Štítiny k dílu knížete Přemka a Václava. Osudy Nových Sedlic byly od po-

čátku úzce spojeny se štítinským statkem. Samostatnou vsí se staly roku 1850. Nové Sedlice byly čistě zemědělskou obcí s malým katastrem. V katastru obce se nacházejí málo patrné pozůstatky zříceniny hradu Přerovec, který zpusťl poč. 16. stol. K památkám patří kaple sv. Trojice a kaple Božské Srdce Páně. Na okraji obce se nachází retenční nádrž, která slouží k rekreačním účelům - rybolovu a koupání.

Velká Polom

První zpráva o Velké Polomi pochází z roku 1288, kdy byl majitelem Vikart z Polome.

Ve 14. a 15. století drželi ves Donátové z Velké Polome. Dalšími majiteli byli v 17. stol. Bruntálští z Vrbna, velehradský klášter a v držení pak zůstala ves Vlčtům z Dobré Zemice. V r. 1589 byl postaven kostel sv. Václava - jednolodní renesanční stavba. V obci se také nachází památník padlým v 1. světové válce z roku 1923 a památník připomínající osvobození obce. Místní památkou je bývalá vodní tvrz. Na hřbitově roste přes 500 let stará lípa, která je nejstarší ve Slezsku. V obci se tradičně konají cyklistické závody, sraz historických vozidel a jezdecké parkurové závody.

Pokračování příště